

РОЗІ

триста
сосисочка

коподібну собачку-товстунку, яка завжди лежить у бабці на дивані й дивиться телевізор.

Навіть попри те, що вона носить на голові ці дурнуваті бантики (Розі, а не бабця), і попри те, що саме через неї мої батьки не хочуть купувати мені псика, адже запевняють, що в мене вже є один!

ХА-ХА-ХА, дуже смішно! Розі мені не належить, вона належить бабці, і, напевне, вони десь одного віку. Здається, Розі з'явилася в бабці, ще коли та була дитиною.

ТА ПОВЕРНІМОСЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ СЦЕНИ

МІСЦЕ ЗЛОЧИНУ: садок хвалькуватої Флори, також відомої як Фло → римується зі «зло» і «брехло», ха-ха — у якому всюди порозвішувано гірлянди. І ще й плакати ♥ З днем народження, Фло! ♥, навіть у басейні. І тут же ціла

Тільки під час
ОПАДІВ

Флора
тупа

купа подарункового паперу, адже Флора так жадібно роздирала свої подарунки. Крім того. Його вона розгорнула, гидливо відстовбурчивши пальці. Наче всередині було щось **ОГИДНЕ**. Насправді там була одна з тих безкоштовних зубних щіток, які мама завжди отримує від торговельних агентів.

⇒ Моя мама — зубний лікар.

І цією щіткою користувалися **ЛИШЕ РАЗ**. Отже, з нею все абсолютно гаразд.

Час: як я вже казала, у неділю по обіді. За годину після початку бундючної вечірки Флори. Я саме розмірковувала, чи взагалі можливо померти на вечірці від нудьги й голоду, та запитала в Іди, *моєї найкращої подруги*, коли на цій дурнуватій вечірці голодним підліткам нарешті щось дадуть попоїсти, аж раптом Флора заверещала:

ВЧОРАШНІЙ ВЕЧІР

Коли життя ще було гарним 18.00

Я саме лежала на своєму ліжку й записувала, що цього тижня робили всі люди з мого будинку. Так вийшло, що в моєму домі мешкають **ЦІЛКОВИТО, АБСОЛЮТНО** дивакуваті люди. **ЧЕСНО!** Вони завжди дуже таємничо поведуться, тож я мушу дізнатися чому. Власне, я хочу бути детективкою, тому стежу за **ВСІМ**. Звісно, непомітно. Адже, якщо вони почувати-

муться в безпеці, то втратять пильність, і я дові-
даюся про всі таємниці. Тож учора ввечері я саме
занотувувала здогади.

Загадкові ЛЮДИ з мого БУДИНКУ

Пані Вебер із першого поверху

просиділа цілий
тиждень із ранку
до ночі біля вікна,
удаючи, наче ні в чому
не винна. Проте весь час нервово роззиралася
навсідіч. Зненацька роззратувалася, коли хтось
наблизився до трояндового куща біля входу.

Чому? Що вона під ним закопала?

План: відволікти
пані Вебер
і зазирнути під кущ.

Що ховається
під трояндовим
кущем?

